

Liboje, september — december

1979

Leto 22 — Številka 3—4

LIBOJ

249/1979

COBISS •

GLASILO KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE-CELJE

SREČNO V NOVO LETO

Poslavljam se od leta, v katerem smo v glavnem izpolnili naše planske naloge. Nimamo še sicer zaključnih podatkov za to leto, vendar na podlagi dosedanjih obračunov in operativne evidence že lahko ugotovimo, da smo dosegli določen napredek.

TOZD Keramika je povečala fizični obseg proizvodnje za ca. 11% in vrednost proizvodnje za ca. 39%. Storitnost po zaposlenem je povečana v tem TOZD-u za 9%. TOZD Ploščice sicer po planu predvidenih rezultatov ne bo dosegla, vendar bo leto kljub temu zaključila pozitivno. TOZD Grafit bo dosegla korigirani letni plan, vendar končni finančni rezultat ne bo na planiranem nivoju.

Kakšne so osnovne značilnosti našega poslovanja v tem letu. Prva in najbolj zaskrbljujoča ugotovitev je, da je razkorak med cenami reprodukcijskega materiala in energije ter prodajnimi cenami vse večji in to vključuje upravno zamrznjenim cenam. Cene reprodukcijskega materiala, prevoznih uslug zlasti pa energije so se v tem letu toliko povečale, da je za takšna zvišanja težko najti opravičilo. To zvišanje cen bo pobralo še tisto minimalno akumulacijo, ki je TOZD doslej ostajala. To brez dvoma zavira hitrejši razvoj delovne organizacije.

Druga značilnost našega poslovanja v tem letu je zmanjšanje izvozne aktivnosti in povečani problemi z uvozom reprodukcijskega materiala. Razmere na tujih tržiščih so se v tem letu zaostriale. Popraševanje po izdelkih iz naše stroke je vse manjše in zahteve glede kvalitete vse večje. Sploh pa tuja tržišča niso pripravljena sprejeti naših visokih cen, katere so posledica nezadržne inflacije. Še pred dobrim letom smo govorili, da smo za ca. 20% predragi. Danes je ta % že blizu 40% in vprašujemo se samo, koliko bomo predragi drugo leto.

Zmanjšanje izvoza je imelo za posledico zmanjšanje pravic uvoza. Nekajkrat so bile hude težave v posameznih proizvodnjah, ker smo ostali brez posameznega materiala. Vendar v tem letu smo te težave še nekoliko prebrodili brez večjih posledic. Pomagali smo si z nakupom deviznih sredstev od drugih delovnih organizacij, kar pa ne more biti naša trajna usmeritev, saj je vprašljivo, kako dolgo bo to še s predpisi dovoljeno.

Na področju investicij smo se v letošnjem letu med ostalim lotili za proizvodnjo keramike zelo pomembne investicije, to je izgradnje skladišča surovin in priprave gmote. Od te investicije si veliko obetamo, zlasti pa večjo homogenizacijo surovin, možnosti skladiščenja večjih količin surovin in možnosti zadostne priprave keramične gmote. Novo postrojenje bo tudi omogočalo večji nadzor nad sestavo zmesi z maso, kar je izredno pomembno, saj je konstantna kvaliteta in sestava mase predpogoj za kvalitetno delo v oblikovalnih oddelkih in za končno

kvaliteto izdelkov. Z novo ureditvijo skladiščenja surovin in dela v pripravi mase, bomo odpravili večji del težkih fizičnih del.

V tem letu smo uredili razstavní prostor za naše izdelke, prostore za komercialno službo in skladišče tehničnega materiala.

Lep napredek opažamo tudi na področju dizajna. Nove oblike in dekoracije v proizvodnji keramike so pripomogle, da težav s prodajo keramike na domačem tržišču nismo imeli. Težja je bila situacija s prodajo na področju ploščic in grafitnih izdelkov.

Prihodnje leto je zadnje leto srednjeročnega plana za obdobje 1975—80. Kako izpolnjujemo srednjeročni plan smo opisali v eni od letošnjih števil Libojskega keramika. Marsikaj kar smo planirali za to obdobje, še lahko v prihodnjem letu nadoknadimo. Seveda pa bo treba celo vrsto neizpolnenih prenesti na naslednje plansko obdobje.

Prihodnje leto bomo naše planske in razvojne programe izpolnjevali v zelo zapletenih pogojih. Po vseh izgledeh se bo nadaljevalo s splošno ekonomsko politiko letošnjega leta. Vemo pa, da ta politika v marsičem ni dobra in da nas je pripeljala v resne gospodarske težave. Pričakujemo lahko nadaljnje omejitve uvoza reprodukcijskega materiala. Na vidiku so kreditno-monetarni ukrepi, katerih cilj bo zlasti omejitev investicijske porabe. To bo imelo sugurno za posledico pešanje konjunktura na domačem trgu in težjo prodajo tudi naših izdelkov. Denarja imamo relativno vedno manj saj nam inflacija nezadržno devalvira naš obratni kapital.

Takšna splošna ekonomska situacija bo zahtevala od nas v prihodnjem letu več dela in to veliko več vestnega dela. Bodimo malo samokritični in si priznajmo, da smo si za veliko težav, ki jih imamo, sami krivi in da bi se dalo z vestnejšim delom pri pogojih, ki jih imamo, doseči boljše rezultate.

Več in bolj konkretno o tem bomo pisali v naslednji številki. Za to pot pa sklenimo to razmišljanje z željo, da se nam naj uresniči v naslednjem letu vse tisto, kar si želimo.

SREČNO!

Nove oblikovne storitve v letu 1979 (design)

Vsakoletna udeležba na Zagrebškem velesejmu nas sili k nekakšnim obračunom, spominja nas na leta mladostne zagnanosti, leta zrele, preudarne rasti, a hkrati opominja ter s takšnim soočanjem ob izkušnjah nas tudi bogati za nova iskanja v prihodnosti.

Odkar obstoja razvojni oddelek (RIC), so nas spremljale različne težave, katere so bile že usodne za njegov obstoj. Pa tudi v bodoče lahko napovedujemo, da bo od vseh, ki se ukvarjajo z designom v naši organizaciji, terjal veliko delovno vlogo. Razvojni oddelek je nastal iz naših potreb, ki se jih ne zavedamo vedno dovolj, ter se uveljavil kot oddelek, ki ob visoko zastavljenih kakovostnih merilih poskuša doseči najboljše dosežke v oblikovanju keramičnih izdelkov.

Mislím, da bolj kot katerakoli dejavnost je industrijsko oblikovanje tisto, ki odraža take, ustvarjalne napore v našem gospodarstvu, ki težijo k humanosti in estetski bogatitvi našega vsakodnevnega življenja ter k nenehnemu iskanju in napredku, kar je tudi temeljna vsebina socialističnih odnosov. V tem letu je bilo ustvarjenih precej novih izdelkov. Čeprav smo bili osamljeni, saj je odšla kreatorka Lidija Popović, medtem ko se je tov. Gorenjak ukvarjal predvsem s propagando, smo uspeli realizirati nekaj dobrih zamisli. V prvi vrsti je treba omeniti garnituro vaz v petih dekorjih. S tem smo zapolnili vrzel, ki nas je spremljala že nekaj časa, saj smo delali nekatere oblike najmanj že 10 let ali več. Nove vaze so po obliki enostavne, tako, da se lahko dekorji poljubno menjajo. Medtem, ko so bile dosedaj vaze predvsem v svetlečem lošču, so zdajšnje v mat lošču. Tudi na področju malih gostinskih vaz je bilo nekaj napravljenega. V gospodinjstvi keramiki so za letos pripravili servis Bruno v novi glazuri in v novi barvni kombinaciji ter ribji servis. Izdelke narejene po naročilu ne bom našteval so del plana proizvodnje. Tako kot vsako leto, smo se tudi letos pripravljali za udeležbo na natečaju pri komisiji za nove kreacije na Zagrebškem velesejmu. Kratko časovno razdobje nas je opozorilo, da ni šale. Pripravili smo tri projekte in to: servis za čas, servis za črno kavo in garnituro vaz.

Servis za čaj je svetle barve v pol mat lošču. Črte, ki so vgravirane v servis delujejo, kot da je izdelan ročno. Dekor na servis je enostaven in preizkušen v industriji. Servis mislimo razširiti na cel komplet: dodati servis za črno kavo in jedilni; kar pa je naloga v naslednjem letu. Kompletu smo dali ime SIESTA.

Naša vzorčna soba

Naslednji servis imenovan Mignon se sestoji iz vrča, sladkorne doze, skodelic s podstavki ter velikega pladnja na

katerega se postavi celoten servis. Je v kombinaciji sive in črne mat glazure. Je zelo sodobno oblikovan in je na zagrebškem velesejmu dobil pohvalo za dobro oblikovanje. Garniture treh vaz Fontana v nat loščih se izlívajo v obliki padca vode v fontani in so tudi del novosti zagrebškega velesejma.

V tekočem letu je veliko storjenega na področju propagande. Napravili smo sodoben katalog keramičnih izdelkov, ki je bil dobro sprejet in ocenjen. Podjetje, ki ga je videlo, ga je poslalo na razstavo kot primer dobrega designa in tehnične izvedbe. Narejena je bila tudi nova vzorčna soba, katera bo veliko pripomogla k plasmanu naše keramike. S tem prostorom smo veliko pridobili tudi mi oblikovalci-kreatorji in bo tako kreacija prišla bolj do izraza.

Prikaz oblikovanih zasnov v letu 1979 v zavidljivi kvalitetni ravni je značilnost letošnje bilance razvojnega oddelka. Skratka industrijsko oblikovanje je v našem družbenem okolju doživelo le kulturno priznanje (in to majhno) bistvenega, življenjskega pa nikakor ne more doseči.

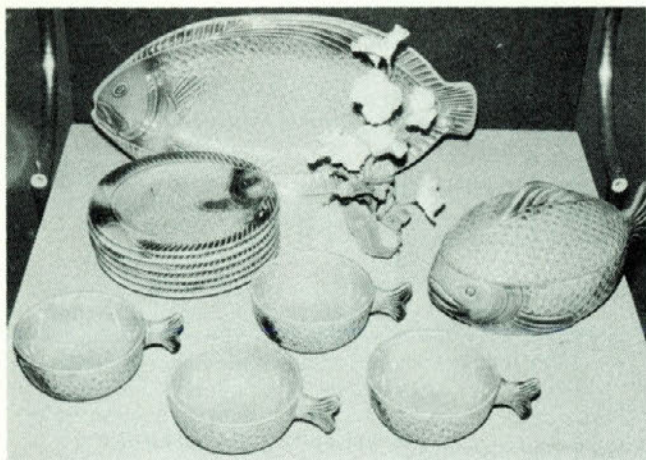
PB

- *Srečno 1980
TOZD Keramika
TOZD Grafit
TOZD Ploščice*
- *Občanom krajevine skupnosti
želi uspešno 1980 svet KS Liboje*
- *Veliko uspehov v 1980
želi Strelska družina Bratov Hrvatínov Liboje*
- *Uspešno 1980 želi DPD Svoboda Liboje*
- *Zadovoljno in uspeha polno novo leto 1980
želi telovadno društvo Partizan Liboje*
- *Srečno in zadovoljno 1980 želijo:
SZDL Liboje, OOZSM Liboje in RK Liboje*

• Uspešno 1980

želijo

*Delovna skupnost skupnih služb
Osnovne organizacije ZK
Sindikalna organizacija KIL*

*V novo leto 1980
z novimi izdelki keramike*

Analiza možnosti razvoja, smernice in elementi za sestavo plana

V postopku izdelave planske dokumentacije pomeni analiza možnosti razvoja (izdelana na osnovi ocene poslovanja in izvajanja srednjeročnega plana 1976—1980) analitično osnovo za oblikovanje prvih razvojnih usmeritev v obliki smernic za pripravo planov ter elementov za samoupravno sporazumevanje in dogovarjanje o temeljih plana. Ocena poslovanja je postavljena za podjetje kot celoto.

Z oceno poslovanja 1976—1980 je bilo ugotovljeno, da proizvodnja količinsko ne bo rastle v skladu s srednjeročnim programom razvoja, ki je predvideval 10,35% poprečno stopnjo rasti, realizirana pa je bila komaj 3,3% st. rasti. Vzrok za to je iskati v:

- kasnitvi investicijskih naložb
- pomanjkanju delovne sile, ki bi deloma lahko nadomestila izpad investicijskih udeležb
- spremembi asortimana, predvsem v proizvodnji keramike, kjer so se planirali težji izdelki (večje količine krožnikov ipd.), ki pa se zaradi razmer na trgu ne proizvajajo v takšnih količinah.

Vrednostno je bila predvidena 9,54% poprečna stopnja rasti, dejansko dosežena je bila 18,9%, vendar je težko presoditi kakšen del gre na račun inflacije, kar pa je rezultat boljšega dela.

Stopnja zaposlovanja v tem srednjeročnem obdobju je višja kot pa smo predvidevali. Dosežena je bila 2,9% stopnja rasti, planirana pa 1,62%. Posledica tega je nižja storilnost na zaposlenega, saj je bila dosežena komaj 0,4% stopnja rasti, planirana pa je bila 7,87%. Prav tako smo si zadali nalogo, da bi CP rastle po poprečni stopnji 10%, dejansko 20,1%, dohodek 11,4% — dejansko 22,8%, družben proizvod na zaposlenega 9,6% — dejansko je bila dosežena 17,2% poprečna stopnja rasti. Iz tega sledi, da bomo nekatere planirane rezultate dosegli, druge pa ne.

Poslovanje v tem času nam nakazuje določene možnosti razvoja za razdobje 81—85. Analiza možnosti razvoja nam daje informacijo o možnih ciljih in smereh razvoja posameznega TOZD. Tako bo TOZD Keramika v naslednjem srednjeročnem obdobju, zaradi pričakovanega porasta popraševanja po dekorativni in delno tehnični keramiki, usmerjena v:

- izgradnjo nove tovarne livne keramike s kapaciteto ca. 1.200 t
- zamenjavo strojnega parka za delovna opravila, za katere se težko dobi delovna sila

— izboljšavo notranjega transporta.

Možnosti razvoja TOZD Grafit v obdobju 81—85 se kaže v maksimalnem koriščenju obstoječih kapacitet, ki so slabo izkoriščene predvsem zaradi visokega uvoza teh artiklov. Razen tega bo usmeril vlaganja v povečanje asortimana in v razne drobne racionalizacije, s katerimi bi se naj povečala produktivnost dela na zaposlenega.

TOZD Ploščice bo v obdobju 81—85 usmerja svoj razvoj v:

- izboljšanje obstoječih kapacitet z določenimi racionalizacijami
- izboljšanje asortimana.

DSSS si bo v tem obdobju prizadevala, da bi struktura zaposlenih ustrezala sistematizaciji delovnih mest. Investicije bodo usmerjene v opremo uslužnostnih delavnic, s sodobnejšo opremo pa bo mogoče hitreje ukrepati v slučaju raznih okvar.

Smernice in elementi za sestavo plana za srednjeročno obdobje 1981—1985

Smernice za sestavo plana KIL, posameznih TOZD in DSSS so izdelane na osnovi:

- analize uresničevanja srednjeročnega plana 76—80 KIL
- analiza poslovanja in razvojnih možnosti
- analize razvojnih možnosti občine in republike.

Vsebinska smernic za sestavo samoupravnega sporazuma o temeljih planov temeljnega plana za srednjeročno obdobje 1981—1985 za DO KIL (kot za posamezne TOZD in DSSS) izhaja iz predhodne analize poslovanja in analize razvoja KIL.

Temeljni cilji smernic razvoja KIL 81-85 so:

1. Rast celotnega prihodka po poprečni stopnji 14,6%.

Ta bo dosežena, če bo:

- poprečna stopnja proizvodnje rasti v tem petletnem obdobju količinsko znašala 7,6% (v letu 1985 bi torej proizvedli 7.443 t proizvodov, leta 1981 pa bi znašala proizvodnja 5.930 t), vrednostno pa 14,6%,
- poprečna stopnja rasti materialnih stroškov bi znašala letno 9,9%,
- zaposlenost rastle po poprečni letni stopnji 2,2%,
- storilnost na zaposlenega rastle poprečno količinsko 5%, vrednostno 11,9% poprečni letni stopnji
- stopnja rasti BOD na zaposlenega bo v poprečju znašala 11,9%
- skladi se bodo letno povečali za 38%.

TOZD Keramika si bo prizadevala povečati fizičen obseg proizvodnje za 10%, vrednostno za 15%. Skladi naj bi se v tem razdobju povečali za 45,5% poprečno na leto, BOD za 12% in zaposlenost bi naj rastle po 2,4% poprečni letni stopnji rasti.

Temeljni cilji TOZD Grafit v naslednjem srednjeročnem obdobju bodo 6,8% količinska stopnja rasti proizvodnje in 12,4% vrednostna stopnja rasti. Število zaposlenih naj bi rastle po 2,3% poprečni stopnji. Skladi naj bi se letno poprečno povečali za 18,5%, BOD naj bi se poprečno letno dvignili za 12%.

TOZD Ploščice proizvodnje ne bodo povečevale v večjem obsegu, poprečno letno naj bi rastle po 1,8% stopnji, vrednostno pa po 13,8% stopnji. Stopnja rasti celotnega prihodka naj bi se gibala po poprečni stopnji rasti 13,8%. BOD bi se poprečno letno povečevali za 12%, skladi za 67,9%.

Elementi za sklepanje samoupravnega sporazuma določajo potrebne naloge in okvire uresničevanja ciljev. Elementi so opredeljeni na osnovi obstoječega povezovanja med TOZD in DSSS v okviru DO kot celote, temeljijo na samoupravnih sporazumih. Povezovanje med TOZD-i in DSSS bo temeljilo predvsem na:

- oskrbi z energijo
- oskrbi s tehničnim materialom
- skupnem planiranju razvoja
- skupnem finančnem poslovanju
- skupnem komercialnem poslovanju
- skupni organizaciji obveščanja in informiranja in ostalo.

Za ustvarjanje širših družbenih materialnih pogojev bodo TOZD-i in DSSS na osnovi povezave s SIS materialne proizvodnje in družbenih dejavnosti še naprej združevali sredstva. Stopnje teh prispevkov bodo predvidoma ostale na nivoju leta 1979. S povečanjem osebne dohodka in prihodka pa se bodo povečevala tudi sredstva namenjena SIS.

Preko delegatov bo v naslednjem srednjeročnem obdobju potekala povezava z družbenopolitičnimi skupnostmi. V okviru materialnih možnosti bodo posamezne TOZD in DSSS ter delovna organizacija kot celota preko svojih delegatov v skupščini KS sodelovali pri reševanju:

- krajevno-komunalnih problemov
- varstva okolja
- čiščenja odpadnih voda naselja Grič
- rešitev problema odpadnega prahu.

Iz čistega dohodka se bodo še naprej izločala sredstva za graditev stanovanj. Ta prispevek bo znašal 7%.

Tatjana

Vprašanje: — Žena bi rada silvestrovala na morju, jaz pa v hribih. Poznate kakšen kompromis?

Odgovor: — Da: na morju.

KERAMIKA '79

Pod "Keramika '79", razumemo drugi simpozij umetnikov v naši tovarni, ki je bil od 17. pa do 27. septembra letos. Udeležilo se ga je 11 umetnikov z vseh koncev Slovenije. Deset umetnikov:

ZVEST APOLLONIO, akad. slikar iz Portoroža,
LUCIJAN BRATUŠ, akad. slikar iz Vipave,
VLADIMIRA BRATUŽ-FURLAN, akad. kiparka iz Ljubljane,
RADMILA CIUHA, arhitektka iz Ljubljane,
ANTON FLEGO, akad. kipar iz Kopra,
KAMILO LEGAT, akad. slikar iz Tržiča,
KAREL PLEMETIŠ, akad. slikar iz Rogaške Slatine,
BORIS PROKOFJEV, akad. kipar iz Ljubljane,
VIDA SLIVNIKER-BELANTIČ, akad. slikarka iz Ljubljane,
GORAZD SOTLER, akad. kipar iz Ljubljane,

je poimensko izbralo Društvo slovenskih likovnih umetnikov, seveda na naše povabilo. ARZENŠEK ADIJA pa smo izbrali mi.

Če primerjamo letošnji simpozij z lanskim lahko ugotovimo, da je precej bolj uspel. Tako po kvantiteti in tudi kvaliteti. Za lanske udeležence ne vem; lahko pa rečem za letošnje, da so bili prav željni stika s keramiko. S kakšnim navdušenjem in zagnanostjo so že takoj prvi dan simpozija pristopili k delu. In to navdušenje se tudi po desetih "uradnih" dneh, ki so ga podaljšali na štirinajst "neuradnih", ni pognalo. Še naraščalo je. Kar tekmovali so, kdo bo naredil več. Na poslovljni večerji pa so kar naprej spraševali, če še lahko pridejo kakšen dan k nam.

Napake, ki smo jo storili lani, ko smo udeležence simpozija več ali manj prepustili samam sebi, letos nismo ponovili. Že cela dva meseca prej smo se pričeli dogovarjati in reševati organizacijske probleme.

Dogovorili smo se: glede prostora (tretja livarna), miz in klopi pa gline za kipe, keramičnih ploščic in biskvitne keramike, glede glazur in barv (predvsem za nadglazurno slikanje — kar so s pridom uporabili: keramika — umetnika Kamilo Legat ter Anton Flego in seveda "stari maček" na področju slikanja na keramiko — Adi). Pozabili pa tudi nismo na strokovno pomoč (šef razvoja, tehnolog razvoja). Dobili pa so tudi organizacijskega sekretarja v osebi pisca tega članka, kar tudi vam spoštovani bralci zagotavlja kar se da izčrpno poročilo.

No, priprave so tekale brez kakšnih hujših pretresov, če izvzamemo nekaj centimetrov odtrgane kože na prstu organizacijskega sekretarja pri postavljanju miz.

In napočil je prvi dan simpozija. Udeleženci so se že precej pred napovedano uro zbrali, kar dokazuje njihovo veliko zanimanje. Po pozdravnem govoru tov. direktorja je šef razvoja tov. Verlič podal kratek pregled keramike od samih pričetkov pa preko Babiloncev, Asircev, Egipčanov, starih Grkov, srednjega veka pa vse do danes. Potem je udeležence seznanil še z zgodovino naše tovarne. Zavrteli smo si še film o keramiki v Jugoslaviji in nato odšli na ogled tovarne in seveda tudi novega razstavnega prostora. Pri tem je bilo nekaj kritičnih pripomb glede oblik in dekorja keramike. Po končanem simpoziju pa so si bili avtorji teh pripomb popolnoma na jasnem, da je bila njihova kritika prehitra. Spoznali so, da izdelovanje keramike, ni nekakšno pečenje pogačic iz blata in malanje z barvami.

Za to je potrebno veliko znanja in izkušenj, ki se jih ne da pridobiti v kratkem času.

Vendar pa je udeležencem simpozija po nekaj dnevni opotekajočih stopinjah iskanja po mikavnem a zagonetnem svetu keramike korak stekel in so ga po desetih dnevih le težko ustavili.

Lep primer je akademik kipar Prokofjev Boris. Štirje dnevi iskanja in poskušanja so mu prinesli samo razočaranje. Ničesar mu ni uspelo. Sam mi je kasneje pripovedoval, da te štiri dni ni skoraj nič spal, samo gruntal je in se žrl. Vse skupaj je že hotel pustiti in pobegniti domov. No in peti dan je končno našel pravo pot. Potem pa je delal s takšno zagnanostjo, da je po količini prehitel prav vse, čeprav so imeli drugi tako rekoč štiri dni naskoka. Pa tudi kvaliteta njegovih stvaritev je bila na zavidljivi višini.

Drugače pa so bili umetniki zabavni in kratkočasni ljudje. To vam naj pove tale anekdota:

Ko sem zjutraj prišel k izhodu Madžarke kjer so bili na vozu izdelki umetnikov, mi je začel slikar Kamilo Legat razburjeno pripovedovati, da so mu zmaknili pet kroznikov. Najin razgovor je slišala njegova kolegica in s solzami v očeh vzdihnila: "Ko bi jih le meni, potem bi vedela, da so v redu, ker so ljudem všeč".

Da je bilo njihovo navdušenje res veliko, dokazuje tudi to, da so ustvarjali tudi popoldne, celo do devete ure zvečer. Vendar so mi na koncu dejali, da so že zelo utrujeni in še en tak simpozij takoj zatem, ne bi zdržali.

Moram pa tudi povedati, da so bili vsi prijetno presenečeni nad pripravljenostjo ljudi pomagati in nad njihovo prijaznostjo. Saj brez moči ljudi iz proizvodnje, bi umetniki toliko prav gotovo ne zmogli narediti.

Pa še pojasnilo, kako so se izdelki na koncu razdelili: komisija (Kač Ivana, Pižmoht Bruno iz naše tovarne in Centrih Ivan, zastopnik Kulturne skupnosti

Žalec) je naprej razdelila izdelke na polovico. Upoštevala se je umetniška raven in količina. Polovico so dobili umetniki, polovico pa mi (KIL) in Kulturna skupnost. Torej je nam ostala četrtnina. Pa brez skrbi, tudi to je še veliko. Šest ali sedem kartonov in še izdelki v sejni sobi.

Izdelki na razstavi v Žalcu so bili izključno last umetnikov (torej iz njihove polovice). Otvoritev razstave v Žalcu 23. novembra, so se udeležili skoraj vsi umetniki in ob slovesu smo si zaželeli, da bi ta simpozij postal tradicionalen v korist nam in pa tudi umetnikom, kajti tako bodo lahko svoje umetniške izpovedi podali še v enem materialu več, ki je bil do sedaj za marsikatero od njih težko dosegljiv.

Z.D.

Glaziranje sanitarne keramike z brizganjem s pomočjo robota

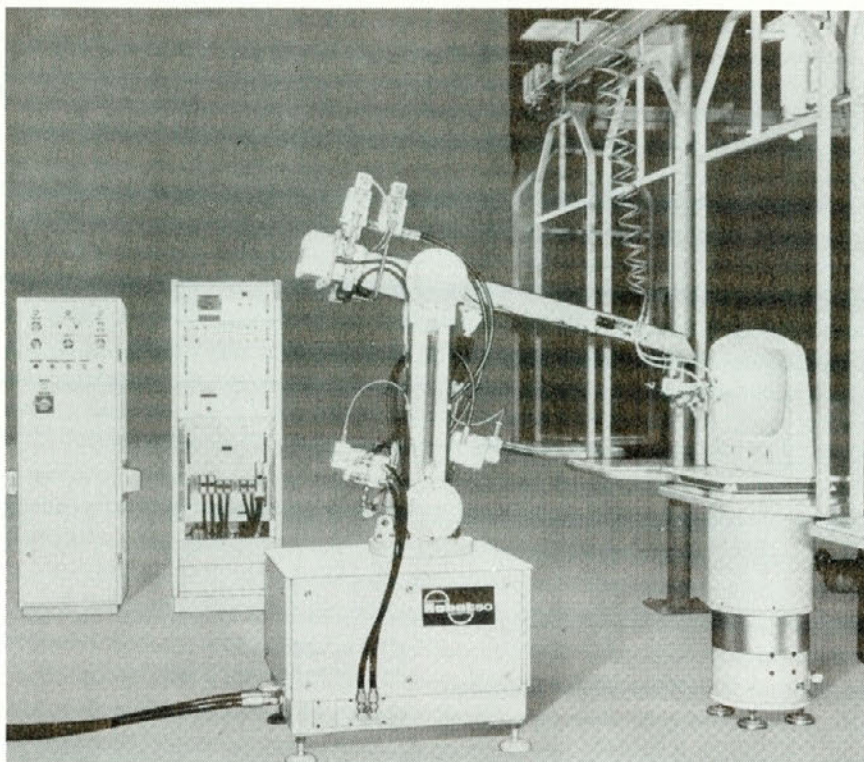
Izredno velik napredek tehnologije na vseh področjih keramike, je prinesel v gotovih delih revolucionarne dosežke. Gotovo je eden izmed njih tudi robot za brizganje sanitarne keramike. Čeprav so postopki avtomatskega glaziranja že dolgo poznani, je tvrdka Netzh dosegla to, kar prejšnjim proizvajalcem ni povsem uspelo, in sicer da se gibi, ki jih naredi delavec pri glaziranju določenega artikla posnamejo in se tako vstavi odgovarjajoči program v robot. Tako je možno avtomatsko glazirati različne artikle.

Pri glaziranju z brizganjem pa razlikujemo dva sistema.

- a) nanašanje glazure z brizganjem, simuliranje ročnega glaziranja in programiranim strojem sličnim robotu;
- b) nanašanje glazure na sanitarne artikle elektrostatičnim postopkom.

Do sedaj ni bistveno dokazana boljša ali druga metoda. Nobena od obeh metod ne nadomesti ročnega brizganja glazure, v kolikor niso zadovoljeni sledeči parametri: visoka kvaliteta, nanašanje glazure enkratnim upravljanjem enostavnim programiranjem, minimalno potrošnja glazure in možnosti priključitve na različne programe. V obzir moramo vzeti tudi dokaj visoke investicijske stroške, naprave za glaziranje in transportne stroške.

V sodelovanju firme "Gaiotto" je dobro znana firma "Netzh" naredila za tržišče "Robot 50".

Robot 50 — pri glaziranju sanitarne Keramike v poskusnem obratovanju

Ta aparatura izpolnjuje vse želje proizvajalcev sanitarne keramike in jim nudi avtomatsko glaziranje vseh njihovih artiklov.

Važno pa je, da se "Robot 50" pravilno vkomponira v točne transportne sisteme, kajti samo koordinacija med transportnimi napravami, vrtilnimi sistemi in "Robotom 50" daje zares najboljše rezultate. Pri glaziranju se dosežejo tudi najboljši izkoristki pri glazurah in s sistemom vodnih zaves zadovoljuje še tako strogim predpisom o varstvu okolja.

Z uporabo "Robota 50" dosežemo prednosti, ki jih podobne aparature do sedaj niso imele:

1. Lahko programiranje rabota zaradi popolno enakomerno porazdeljene teže povodov.
2. Popolnoma sinhroniziran pogon "roke" za brizganje po vstavljenem programu.
3. Stoodstotna izvedba ima 16 programskih spominov z mikroelektričnimi elementi. S takšnim načinom je omogočeno programiranje brez gibljivih delov.

To je prikladno za industrije, ki serije keramike proizvajajo periodično.

5. Enostavno kombiniranje s transportnimi avtomati za vsak proizvod.
6. Mogočnost razširjenja celih linij z vgradnjo več robotov na en transportni sistem.

Čeprav je uporaba "Robota 50" namenjena izključno brizganju sanitarne keramike, je tudi možnost uporabe pri uporabni in umetniški keramiki in kmalu bodo v modernih tovarnah ke-

ramike ti stroji uspešno nadomestili fizično delo.

Po predavanju predstavnika firme NETZCH napisal

Turk Forto

SNIDENJE Z NAŠIMI UPOKOJENCI

Lepo jutro je naznanjalo, da bomo imeli topel sončni dan. Tega so bili najbolj veseli delavci naše delovne organizacije, saj so se pripravljali na sprejem svojih najbolj zaželenih gostov — upokojencev. Pred šestimi leti so jim namreč obljubili, da jih bodo vsaki dve leti povabili v svojo sredo, da jim pokažejo, kaj so med tem časom ustvarili s svojim pridnim delom. Odločili so se, da organizirajo srečanje dne 8. 9. 1979 ob 12. uri. Že okrog 11. ure so poslali delavci iz proizvodnje svojo željo, da jih preko oglasne postaje ob njihovem prihodu zaželimo dobrodošlico tako, da bodo tudi oni slišali, kaj jim bomo povedali, saj pri sprejemu ne morejo biti vsi navzoči. Željo smo jim seveda izpolnili.

Že pred 12. uro smo sprejeli prve goste. Drug za drugim so prihajali in ko smo gledali njihove nasmejane obraze in številno udeležbo smo z veseljem ugotovili, da se nit povezanosti še ni pretrgala. To ni samo prilika za srečanje z nami, ki še opravljamo svoje dolžnosti proizvajalcev, ampak

tudi srečanje med njimi samimi. Nima jo se namreč prilike pogosto srečati, saj so doma v različnih krajih naše občine in celo sosednjih občin. Od 163 upokojencev se je srečanja udeležilo kar 121 upokojencev. 17 pa jih je sporočilo, da se srečanja ne morejo udeležiti zaradi bolezni. Prav zato pa je bilo veselje tem večje, ko so bili vsi zbrani, so jih njihovi nekdanji sodelavci v skupinah odpeljali v obrate in v novo vzorčno sobo. Ta je doživela največje priznanje. Nešteto krat so bile izrečene besede: "Ponosni smo, da smo bili člani tekega kolektiva". Po končanem ogledu so se napotili v dom Svobode, kjer so se naprej okrepčali, nato pa je sledil kulturni program, ki so jim ga pripravili prizadevni člani Svobode Liboje. Sodelovali so tudi pionirji osnovne šole Liboje. Program je bil skrbno pripravljen in ko si pogledal po dvorani, si videl, kako pozorno sledijo programu in le malo je bilo takih, ki se jim oko ni zasolžilo. Po končanem programu se je za pozornost v imenu vseh upokojencev zahvalil organizatorju srečanja, kakor vsem nastopajočim, tov. Jože Štefančič.

S tem pa seveda še ni bilo končano. Ker so iz upravičenih razlogov člani ansambla "Terglav" imeli malo zamude, so za zabavo poskrbeli kar sami upokojenci. Šele sedaj smo zvedeli, koliko jih je med njimi, ki znajo igrati harmoniko. No in ker je bila pavza le predolga je priskočil rja pomoč tov. Heri Kuzma s triom. Naših gostov tako zasedba ni prav nič motila. Pridno so sukali pete. Sledil je srečolov in nato zopet veselo razpoloženje ob zvokih ansambla Terglav vse do 21. ure. Zaplesal je celo eden od najstarejših upokojencev tov. Jože Strnad, ki je že dopolnil 84. leto.

Tako veselih in hvaležnih gostov verjetno kmalu ne bomo imeli.

Vsem upokojencem želimo trdnega zdravlja, da se bomo čez dve leti zopet lahko srečali.

GZ

Bistvo družbene samozaščite

Že večkrat smo preizkusili pripravljenost naših enot civilne zaščite in narodne zaščite. Prav posebno še ob priliki obrambnega dne Liboj, saj je takrat sodeloval celoten kolektiv. Lahko smo ugotovili, da smo za primer agresije ali drugih naravnih nesreč kar dobro pripravljeni. To pa ni edino, kar zajema družbena samozaščita. Tudi v mirnem času moramo namreč čuvati naše pridobitve. Tu pa je naša šibka točka. Ne zavedamo se, da je vse kar imamo, naše - družbeno in da si z vsa-

kim odtujenim, poškodovanim ali slabo izdelanim izdelkom manjšamo svoj dohodek in s tem tudi osebne dohodka. Zaradi nepazljivosti ali malomarnih odnosov do strojev in naprav povzročamo okvare in s tem nemalo stroškov in zopet je naš dohodek nižji. Neopravičeni izostanki in neopravičeno koriščenje bolniškega staleža, povzročata letno nemalo izgubljenih delovnih dni. In kaj je posledica tega? Zopet izpad dohodka. Neopravičeno zaračunavanje delovnega mesta, predčasno prenehanje dela, malomaren odnos do dela, vse to nam povzroča nemalo glavobola.

Večkrat slišimo na zborih pripombo: češ osebni dohodki so nizki in vprašanje: zakaj je tako? Ozrimo se okrog sebe in dobili bomo odgovor. In kako dolgo tako? Vse do takrat, dokler ne bomo utrdili svoje zavesti samoupravljalca. Dokler sleherni član kolektiva ne bo prišel do prepričanja, da dela sebi in ostalim le dobro, če opozori svojega sodelavca na napake, dokler vsak ne bo delal v smislu dobrega gospodarja. Zmotoma je mišljenje, da so samo miličniki tisti, ki morajo raziskovati in čuvati naše premoženje. Ne! Mi vsi smo dolžni čuvati naše pridobitve in se obnašati tako, kakor se obnašamo doma do svoje lastnine. Zakaj pa tam nismo tiho, če nam kdo kaj odtuji? Zakaj takrat pokrenemo vse, da bi dobili tistega, ki nam je povzročil škodo? Zato, ker se zavedamo, da se je s tem naš standard znižal, ker vemo, da smo si pridobili s svojim delom in želimo, da ostane naše. Taki bi morali biti tudi takrat, kadar smo v delovni organizaciji. To pa je to, kar nam nalaga družbena samozaščita. Nič drugega ne zahteva od nas kakor, da smo dobri gospodarji in da se v miru pripravljamo na vse, kar nas lahko doleti, če bi sovražnik napadel našo državo. Naš sovražnik namreč ni samo tisti, ki bo brez našega dovoljenja prestopil našo mejo, naš sovražnik je tudi vsak tisti, ki namerno uničuje naše družbeno lastnino in na tak ali drugačen način neopravičeno koristi naše dobrine.

GZ

Akcija "Nič nas ne sme presenetiti" - zelo uspešna

Družbenopolitične organizacije, Krajevna skupnost Liboje in kolektivi tega območja so se dogovorili, da 1. 9. 1979 pokažejo kaj vse so se naučili in kako pripravili za čimboljšo izvedbo akcije "nič nas ne sme presenetiti". Sklenili so, da bo 1. september obrambni dan Liboj.

Krajevni štab KS Liboje

Že v zgodnjih jutranjih urah, ob najranjšem svitu so na ukaz štaba KS kurirji prevzeli svojo nalogo obveščanje članov odborov, da se le-ti javijo na svojih zbornih mestih. Le nekaj najbolj odgovornih delavcev je vedelo za program celotne akcije, ki je bila do podrobnosti izpeljana. Pripravljenost civilne zaščite in narodne zaščite tako v krajevni skupnosti kot tudi v delovnih organizacijah je bila res dobra. V akciji je bilo zajeto delovanje vseh enot civilne zaščite v KIL od gasilske, RBK, prve pomoči ter tehnično reševalne enote. Veliko je imela dela predvsem enota za nudenje prve pomoči, saj ji je bila dana predpostavka, da je ob priliki bombnega napada bil onespособljen oddelek livarna, pri čemer je bilo poškodovanih 17 delavcev, ki se niso uspeli v pravem času umakniti iz obrata. Ob danem alarmu za zračni napad smo ugotovili, da v neverjetno kratkem času lahko popolnoma izpraznimo delovno organizacijo. Delavci so bili izredno disciplinirani in so upoštevali dana navodila ter sprotne obvestila. Tudi narodna zaščita je dobro odigrala svojo vlogo. V krajevni skupnosti je bila organizirana tudi poljska bolnišnica kamor so bili transportirani vsi ranjenci. Ob tej priliki bi se radi zahvalili tov. dr. Potočnik-Petkovič

Verici, ki nam je rada priskočila na pomoč.

Gotovo je, da ob takih prilikah in tako velikih akcijah pridejo do izraza tudi manjše pomanjkljivosti, ki se brez večjih težav dajo odpraviti. Na splošno pa je bila od posebnih opazovalcev izrečena zelo pozitivna ocena.

Tudi dne 29. in 30. 9. 1979 so se naši člani kolektiva, kakor tudi občani KS Liboj kar dobro izkazali. Nekateri so celo trdili, da je bila akcija ob priliki obrambnega dne Liboj zahtevnejša in da jim izvrševanje nalog ob tej priliki ni povzročalo posebnih težav. Za tako stanje gre predvsem zasluga vsem prebivalcem in članom kolektiva, ki so to akcijo že celo leto zelo resno jemali in se nanjo tudi ustrezno pripravljali.

Za drugi dan obrambne akcije t.j. 30. 9. so družbenopolitične organizacije Krajevne skupnosti Liboj in Griže v sodelovanju s planinskim društvom Zabukovica in DPD Svoboda Liboje pripravile pohod ob obeležjih narodno osvobodilne borbe na območju KS Griže in Liboje. Tega pohoda se je udeležilo preko 500 krajanov iz KS Griže in Liboje. Pohod se je končal v domu Svobode v Libojah, kjer so prizadevni svobodnjaši kar v dveh kotlih pri-

Gasilci v akciji

pravili partizanski golaž, ki je vsem po tako naporni poti izredno teknil. Pravi, da so si kuharji in kuharice zaslužile pohvalo. Seveda ne smemo pozabiti, da je bil pohod povezan tudi z kulturnim programom, ki se je odvijal pred vsakim spominskim obeležjem. Prav posebno pa so bili organizatorji veseli, da so se pohoda udeležili tudi tov. Rudi Cilenšek, Ludvik-Ivo in predstavniki pobratene KS Podgrad.

Ti uspehi pa nas ne smejo uspraviti, temveč moramo tudi v bodoče stremeti za tem, da bomo čimbolj pripravljeni za vsak primer obrambe domovine ali potrebne pomoči sočloveku ob morebitnih naravnih katastrofah.

Donos ranjencev v centralno ambulanto KS

V centralni ambulanti nudi dr. Petkovičeva takojšnjo pomoč

Paket rezervne hrane "Danes in jutri 84" se vključuje v akcijo "NNNP"

Z razvojem naše samoupravne socialistične družbe smo dosegli na področju graditve splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite pomembne uspehe, predvsem zaradi dejstva, da je ljudska obramba in družbena samozaščita sestavni del človekovih samoupravnih pravic in dolžnosti. To daje delavcem in občanom široke možnosti za ustvarjalno in samoiniciativno delovanje, tako v združenem delu, KS in družbenopolitični skupnosti; glede organiziranja, opremljanja in preskrbi prebivalstva z živili. Eden izmed pomembnih dejavnikov v funkciji preskrbe je tudi akcija z geslom "Danes in jutri 84", saj praktično rešuje eno iz-

med važnejših nalog ljudske obrambe in družbene samozaščite, to je zagotovitev minimalne rezerve živil v vsakem gospodinjstvu.

Znanstveno-sociološke ugotovitve so pokazale, da so rezerve hrane predvsem v večjih urbaniziranih stanovanjskih soseskih, glede na nov način preskrbe in prehranske navade nezadostne, in ne zagotavljajo niti najnujnejše prehrane družin v izjemnih situacijah.

Temeljni element, ki izhaja iz izkušenj in načel NOB in daje celovitost sistema ljudske obrambe in družbene samozaščite specifičen poudarek, je človek, delavec in občan, edini ki se

lahko v organiziranih in pripravljanih akcijah bori tudi proti moderni vojaški tehniki in premaguje s svojo voljo in sposobnostjo tudi največje elementarne stihije.

Prav zaradi tega je prehrana in preskrba prebivalstva bistvena v letošnji republiški akciji "Nič nas ne sme presenetiti", ki s preverjanjem obrambne sposobnosti naprav in pripravljenosti delovnih ljudi in občanov na izredne življenjske situacije, doživlja vrh svojih akcij prav v septembru letošnjega leta.

Ta sistem aktivnosti je v delovni organizaciji HP Kolinska časovno pogojeval tudi pospešeno pripravo proizvodnje in sestave paketa rezervne hrane v temeljni organizaciji Slovenj Gradec, ki se bo z začetkom proizvodnje v septembru letošnjega leta praktično vključila v akcijo "NNNP".

Vsebina paketa rezervne hrane "Danes in jutri 84" omogoča kompletno prehrano štiričlanski družini

po 3 obroke
za 7 dni

$7 \text{ dni} \times 3 \text{ obroke} \times 4 \text{ osebe} = 84$

z dopolnilnimi obroki suhega sadja, mleka in vitamina C.

Pri sestavi paketa so strokovnjaki upoštevali predvsem biološko vrednost jedi, obliko in hitrost priprave jedi oz. obrokov. Paket je primeren tudi za manjše družine, saj so konzerve praviloma 2-porcijske. Paket tehta 25 kg.

Prehrabeni paket, ki vsebuje 45 izdelkov prehrabene industrije Jugoslavije, je sestavljen tako, da zadovoljuje dnevne fiziološke potrebe tako po kalorični kot nutritivni plati. Dnevni obrok (na osebo) ima kalorično vrednost 1900 kalorij in vsebuje 55 g beljakovin poleg ogljikovih hidratov, mineralov in vitaminov, katerih kalorično povsem zadošča dnevnim potrebam človeškega organizma.

Vsebinsko paketa je podrobno pregledala in potrdila mešana komisija strokovnjakov s področja prehrane, ki jo je imenoval republiški komite za tržišče in cene. Paketu je priložena brošura, ki vsebuje navodila za pripravo jedi iz prehranskega paketa in kompletne jedilnike za 7 dni, kar vsekakor olajšuje hitro in pravilno pripravo obrokov.

Paket bo v vsakdanjem življenju tudi nekakšen regulator med zalogami prehrablenih artiklov, predvsem v dnevih ko nakup v trgovini ne bo mogoč, oz. ko bo družina potrebovala hitro in enostavno pripravljen obrok, pa tudi na izletih in taborenju.

Jedi, vsebovane v paketu, bodo uporabne najmanj leto dni, nekateri izdelki tudi dlje, tako, da bo družina ta prehrabeni paket postopoma obnavljala. Cena paketa je 1.050,00 din, cena izdelkov v paketu je za približno 20% nižja od maloprodajnih cen.

V temeljni organizaciji HP Kolinska v Slovenj Gradcu lahko zagotovijo letno izdelavo 400.000 prehrablenih paketov, za leto 1980, pa glede na dejstvo, da je ta paket praktično novost na našem tržišču, pa predvidevajo pripraviti 100.000 paketov.

Za odločitev o kapaciteti obrata so bili upoštevani statistični podatki o številu gospodinjstev, družinskih članov in deležu kmečkega prebivalstva v celotni republiki, vendar pa bo šele praktična uporaba paketa pokazala eventuelne potrebe po spremembi in dopolnitvi. Zato so se delavci v temeljni organizaciji odločili za čim večjo prilagodljivost pri načrtovanju vsebine, velikosti in težnje po raznovrstnosti jedi.

Želijo, da vsi uporabniki v zvezi s sestavo prehrabnega paketa "Danes in jutri 84" posredujejo svoje pripombe, želje in predloge. Tako tekoče spremljanje želja in potreb so strokovnjaki že uporabili za bodočo proizvodnjo, ko bo temeljna organizacija poslala na tržišče prehrabeni paket za dvočlansko družino.

Da bi delovnim ljudem občanom čim bolj poenostavili nakup paketa "Danes in jutri 84" sta Zveza sindikatov in SZDL, kot temeljna nosilca in politična dejavnika na področju uresničevanja ljudske obrambe in družbene samozaščite, ustvarila skupno z delovno organizacijo HP Kolinska možnost obračuna plačevanja paketa.

Tako bo Zveza sindikatov kot najširši družbenopolitični dejavnik delovnih ljudi konkretno vodila eno izmed svojih številnih nalog ter tako omogočala delavcem najoptimalnejšo preskrbo z rezervno hrano. Osnovne organizacije v vsaki TOZD bodo evidentirale kupce in poskrbele za brezobrestno obročno plačevanje (4. obroki). Obroki se bodo odplačevali, kot vsi ostali načini kreditiranja pri izplačilu osebnih dohodkov. Vsaka TOZD bo za svoje delavce jamčila, da bodo obroki v predvidenem času odplačani.

Drugi način pa bo potekal preko direktnega naročila in plačila pooblaščenih predstavnikov HP Kolinska z gotovino oz. virnamskim nalogom ali čekom v roku 15 dni. Prijave in potrebe pa zbira tudi neposredno TOZD Slovenj Gradec, Francetova c. 17, tel. 062/841-551, ali HP Kolinska odd. Gastro, Ljubljana, Nazorjeva 12, - tel. 061/24-614.

Namen paketa se kaže torej predvsem v ustvarjanju potrebnih zalog hrane v primeru vojne in elementarne nesreče, ko bodo zagotovo nastopile težave pri preskrbi s hrano in ko bo prav prehod na racionalizirano preskrbo v spreminjenih razmerah potreben čas, ki bo v različnih krajih različen, pač odvisno od konkretnih priprav in izvedb nalog s

področja družbene samozaščite. Predvsem za premostitev teh težav pri preskrbi z živili je nujno, da si vsaka družina oz. gospodinjstvo sprotno zagotavlja zalogo živil.

S svojo neuvrščeno zunanjo politiko in z vzglednim ravnanjem na področju mednarodne solidarnosti in vzajemne pomoči pa naša samoupravna socialistična družba v okviru svojih možnosti zagotavlja tudi pomoč drugim narodom, ki jih prizadenejo hujše elementarne nesreče.

Tako bo prehrabeni paket "Danes in jutri 84" postal tudi ena izmed učinkovitih oblik pomoči jugoslovanskega Rdečega križa.

Uredništvo glasila
HP Kolinska

Teden požarne varnosti v Keramični ind. Liboje

Teden požarne varnosti v Keramični ind. Liboje.

Teden požarne varnosti, ki je bil od 22.—28. oktobra 1979. leta je tudi naša gasilska desetina izkoristila v poučne namene naših najmlajših. Na pobudo Občinske gasilske zveze Žalec in z razumevanjem vodilnih naše keramične, smo dne 24. oktobra 1979 povabili učence osnovne šole Bratov Hrvatov Liboje in jim v dopoldanskem času prikazali praktično vajo z motorno brizgalno na plinsko postajo butanpropan. Učenke in učenci so z zanimanjem spremljali potek vaje ob vsestranski razlagi, katero je strokovno vodil tov. Matek.

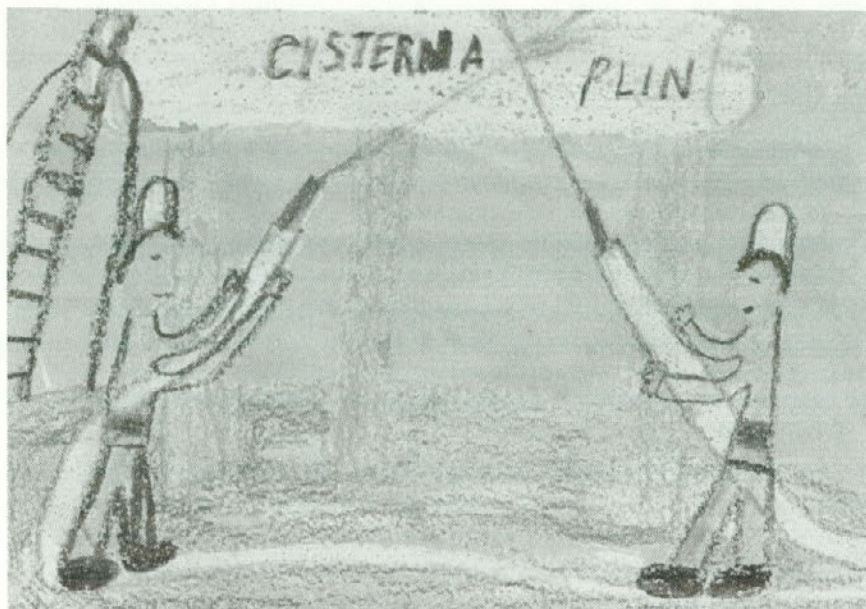
Po končani praktični vaji smo otrokom pokazali ročne gasilne aparate ter azbestno obleko. Da je bila vaja zanimiva, so nam otroci dokazali s tem, da so napisali tri proste spise in narisali risbice.

MED GASILCI V KERAMIČNI TOVARNI

V časopisih marsikdaj preberemo, da otroci povzročijo požar, ker se radi igrajo z ognjem. Zato so nas gasilci iz keramične povabili na razgovor in gasilsko vajo. Najprej je govoril tovariš Matek o požaru, katerega velikokrat zakrivajo otroci. Takrat pa je trikrat zateglo zatulila sirena. Prihiti so gasilci, ki so bili oblečeni v gasilske obleke. Gorelo je pri rezervoarju za plin. Ampak to ni bil pravi požar, temveč samo vaja v tednu požarne varnosti. Vendar je vse tako potekalo, kod bi šlo zares. Ob potoku Bistrica so postavili motorko za črpanje vode. Urno in vneto so gasili, tako, da so približno v petnajstih minutah pogasili požar. Nato so nam radi pokazali vse naprave in nam odgovarjali na vprašanja, katere smo njim zastavljali. Pokazali so nam obleko, katera se v ognju ne

Otroci osnovne šole v akciji

Risba Grm Bojane ob dnevu NNNP v Libojah

vname. Z zanimanjem smo si ogledali ročno sireno, katero smo nekateri tudi preizkusili. Za konec so nas še pogostili z oranžado in za spomin smo se slikali skupno z gasilci.

Naučili smo se veliko koristnega in upam, da se ne bomo igrali z ognjem in da ne bomo povzročali nesreč in požarov.

Baloh Tanja 4. razred
osnovna šola Bratov
Hrvatín - Liboje

Bila sem v brigadi

Bila je lepa sončna nedelja. Zbrali smo se pred skupščino občine Žalec. Nekateri, ki so odšli na pot, so bili prvič na mladinski akciji. Med njimi sem bila tudi jaz. Zelo sem bila vesela, da lahko sodelujem in pomagam graditi nasip ob reki Nišavi, da ne bo hudobna reka zopet poplavljala in uničevala ljudem, kar so si s trudom pridobili. Po nas je prišel avtobus iz Niša. Začeli smo se pripravljati za odhod. Pred odhodom smo se postavili v zbor, slišali najlepše želje za uspeh pri delu ter zastavo, ki nas je vodila vsepovsod kamor smo se podali.

Pot je bila zelo naporna in dolga. Krajšali smo si jo s petjem in pripovedovanjem šal. V Niš smo prispeli zelo pozno popoldne. Sprejeli so nas s pesmijo in govorom. Po sprejemu so nas peljali v sobe. Ko smo si uredili prtljago, so nas poklicali na večerjo. Tako nam je potekal prvi dan, daleč od domačega kraja.

Drugo jutro smo morali zgodaj vstati, saj so nas že ob štirih zbudili. Jutro se je začelo s telovadbo, dviganjem zastave in zajtrkom. Po vsem tem so nas razporedili po deloviščih. Vozili smo se z avtobusom Niš ekspresa. Delo na trasi smo imeli organizirano. Močnejši fantje so vozili samokolnice, ostali smo pa lopatali in ravnali zemljo po nasipu. Lepo je bilo gledati, kako z vsakim dnem raste nasip in se vidi naš trud. Ko smo se vrnili s trase smo se prvo okopali in počakali, da so nas poklicali na kosilo. Hrana je bila še kar dobra, samo mrzla je bila velikokrat. Po kosilu je bil počitek. Imeli smo tudi razne tečaje, ki smo jih morali redno obiskovati, saj smo s tem

izboljševali rezultate naše brigade. Izdajali smo tudi biltene in stenske časopise. Z izdajanjem smo bili med boljšimi in smo dobili pohvale.

Tudi na kulturnem področju nismo zaostajali. Prirejali smo brigadirske večere s sodelovanjem ostalih brigad. Za kratek čas je bilo kar dobro poskrbljeno, tako da je hitro minilo življenje med brigadirji. Tudi med brigadirji smo se navezali drug na drugega, tako da nam je bilo zelo težko zadnji dan v Nišu. Med sabo smo si obljubili, da se bomo zopet srečali, če ne v brigadi pa kje drugje. Izmenjali smo tudi veliko naslovov, da lahko pišemo drug drugemu.

Sama organizacija naše brigade je bila bolj slaba, saj nas je bilo tako malo, da bi že naslednji dan lahko odšli domov. V brigadi nas je bilo samo 39, od tega 5 deklet, moralo pa nas bi biti najmanj 48. Morda niso vsega krivi oni, nekaj tudi delovne organizacije, ki ne pustijo svojih vajencev na akcije, saj morajo ostati na praksi, sicer jim ukinejo štipendijo. Nekaj takšnih primerov smo imeli v naši brigadi. Nekateri se pa rajši odločijo za lokalne akcije, ker so lažje. Zvezna akcija je težja in bolj disciplinirana. Če se pa tega ne držiš, lahko kar pripraviš kovček in greš.

Upam, da sem v grobem opisala naš mesec v Nišu.

Kot brigadirka, ki sem bila prvič na akciji, si želim še več takšnih srečanj in upam, da se bom še katere udeležila.

Skupila se grupica iz Celja i Žalca otišla da radi mostove i pruge. Ide nastupa

ne boji se rada Marko Marija
Veljko Vlahović MDB Veljko Vlahović
najbolja brigada. Niš 79

Dopusti ob morju

V tem članku bi rad obvestil vse člane kolektiva, da sindikalna organizacija Keramične ind. Liboje razpolaga v letu 1979 s tremi kamp priko'icami. Ena je kampirana v Novemgradu, ena v Fiesi, ena pa v Medulinu. Prikolice so popolnoma zasedene in smo morali letovanje zmanjšati na 7 dni. Želja članov kolektiva pa je, da bi letovali po 10 dni.

Potrebno bi bilo, da bi nabavili še vsaj dve kamp prikolici, da bi vsaj delno ustregli željam članov kolektiva.

Kot člani počitniške skupnosti Žalec, smo uporabljali dve počitniški hišici s po štirimi ležišči, žal pa naslednje leto pride vso naselje s hišicami vred porušeno zaradi dotrajenosti. Na tem mestu predvidevajo zidavo hotela in novega naselja, kar pa bo občutno dražje. Kot člani naše SO moramo resno razmisliti, kje najti možnosti za večje kapacitete letovanja, da bo lahko čim večje število naših ljudi koristilo svoj letni dopust v kamp prikolice ali domovini po čim nižji ceni.

V letu 1979 je koristilo dopuste ob morju:

V Medulinu 12 družin po 7 dni
V Novemgradu 12 družin po 7 dni
V Fiesi 11 družin po 7 dni
V Biogradu pa je koristilo 11 družin po 10 dni.

Želje naših delavcev so bile, da bi letovali v kamp prikolicah po 10 dni. Zaradi premajhnega števila prikolic, žal tej želji nismo mogli ustreči.

Ribičija v malem

V naši delovni organizaciji je že dalj časa krožil predlog o organizaciji ribiškega sindikalnega tekmovanja. Pobudnik tega tekmovanja - kdo drug kot strasten ribič Marjan Haladea — je vendarle uspel prepričati odgovorne na konferenci OOS, da organizirajo ribiško tekmovanje in da v ta namen odobrijo sredstva za nabavo nagrad in priznanj prav tako pa tudi organizirajo piknik za vse člane sindikata. Kraj prireditve: ribnik v Preserjih.

Priznanje za dober tekmovalni uspeh

V podjetju je takoj stekla akcija zbiranja prijav tekmovalcev in tekmovalk, ki je vzbudila mnogo zanimanja. Najprej je bilo prijavljenih 62 tekmovalcev, vendar se je število na dan tekmovanja ustavilo na 45, od tega je bilo 15 ribičev in 30 amaterjev.

Organizacijo samega tekmovanja je prevzelo RD Šempeter in tudi izpeljalo ribiško tekmovanje v športnem duhu.

Na sončno nedeljo 29. 7. 1979 smo se ob 6. uri začeli zbirati ribiči ob ribniku Preserje. Z vsakim tekmovalcem, ki je prispel, je rasel športni duh. Ob 7.30 se je pričelo žrebanje "štartnih" števil, ki je potekalo v razburjenju, saj se je vsakemu tekmovalcu nasmihala sreča. Številki 17 in 27 sta namreč tekmovalcu prinesli tudi lepo nagrado - gajbico vina oz. piva. Srečna dobitnika sta ob novostaljšaljih (žejnih) pogledih postala Jože Rom in Venceslav Bauer. Ta dva tekmovalca sta si že v zgodnjih jutranjih urah zagotovila "mokroto" v ustih. Po teh razburljivih trenutkih smo zavzeli svoja mesta z željo, da bi bili vsaj drugi, če že prvi ne bomo. Ob znaku na začetek tekmovanja, se je takoj videlo, kdo je ribič in kdo amater. Palice ribičev so bile v trenutku v zraku in najboljši (najmočnejši) so že imeli svoje prve ribe. Ama-

Tudi ing. Bayer ni ostal brez nagrade za dober ulov

terji pa smo v teh trenutkih še samo gledali, vendar smo se kmalu zbrali in neutrudno gledali v plovec, ki ni in ni hotel potoniti pod vodo. In vendar smo tudi amaterji dobri ribiči, saj nekateri. Ostali pa smo pojedli kruh, ki je bil namenjen ribam in v velikem stilu končali tekmovanje. Pohvaliti je treba žensko ekipo v sestavi: Marija Maček, Milica Muzlovič in Marija Pere, ki se je športno borila in tudi ulovila skupno 6 rib. Po končanem triurnem tekmovanju se je na tehtnici pokazalo, kdo je imel največ ribiške sreče. 18 ribičev je ostalo brez ulova. V veselem pričakovanju uradnih rezultatov, smo srečna dobitnika piva in vina olajšali za to dodatno težo, kot malico pa smo pospravili kotlete iz kuhinje "kuharskega mojstra" in ribiča Marjana Haladea.

In potem uradni rezultati. Prvi Ludvik Rotar: priznanje, nagrada in veselje za prvo mesto, drugouvrščenega tekmovalca so si člani RD Šempeter temeljito ogledali, kajti to je bil Anton Jurak, amaterski ribič. Takoj so mu povedali, da se zdaj lahko poslovijo od amaterizma, ker ima samo dve možnosti: da preneha loviti ali da postane član RD, tretje možnosti ni. Seveda je to potekalo vse v šali. Nagrade so bile razdeljene, postrvi pa so čakale na lačna usta in še enkrat se je izkazal "kuharski mojster" Haladea.

Popoldne je minilo v veselju, glasbi in upanju, da bo to tekmovanje postalo tradicionalno. Torej drugo leto se spet vidimo.

RV

Izšla je knjiga "50 let DPD Svobode Liboje"

OB 50. letnici DPD Svobode Liboje je UO društva sprejel sklep, da se ob tej priliki izda knjiga "50 let delovanja DPD Svobode Libojah".

Osnovni namen uredniškega odbora je bil predvsem ta, da v jubilejni knjigi predstavi delovanje sekcij društva, ki so bile gonilna sila skozi 50 let v našem delavskem centru Liboj. Prav gotovo vsebina knjige ni mogla prezreti gmotnih podpornih naših kolektivov, predvsem delovne organizacije KIL Liboje, Montane in TOZD Sadne drevesnice Mirošan.

Uredniški odbor je bil enotnega mnenja, da je v naši samoupravni družbi potrebno poudariti sodelovanje vseh v kraju na področju kulture, predvsem pa prispevek naših delovnih kolektivov.

Ob izdaji jubilejne knjige "50 let Svobode Liboje" bi se želel v imenu uredniškega odbora oprostiti vsem, če smo jih mogoče prezrli, kar se je lahko zgodilo pri obširnem delu uredniškega

odbora. Ob izdaji knjige bi želel omeniti, da je UO društva Svobode, ki združuje vse sekcije in delovne ljudi kraja sklenil, da proda čimveč knjig, vendar na žalost v tem ni popolnoma uspel.

Upam, da to še ni prepozno, saj imamo v našem kraju močne sindikalne organizacije, zelo aktivne sekcije društva in da se bomo vsi potrudili skupno z našim upravnim odborom in prodali čimveč knjig "50 let društva", saj je v njej zapisano to, kar so ustvarili naši delovni ljudje Liboj na področju kulture.

Na kraju želimo sporočiti vsem članom kolektiva, da je knjiga "50 let Svobode Liboje" v prodaji v Mladinski knjigi v Žalcu in želimo, da opozorite svoje sodelavce, da si to knjigo nabavijo. Želim čimvečjo aktivnost pri prodaji knjige, saj je v njej napisana preteklost in sedanjost kulture v Libojah, prav gotovo pa bo čez nekaj let del naše zgodovine v Libojah.

ŠD

Zlati jubilej DPD Svobode Liboje

Vsi vemo, da je v letu 1979 DPD Svoboda Ludvik Oblak Liboje praznovala svoj zlati jubilej 50. obletnico in so se v počastitev te obletnice vrstile našete kulturne prireditve tekom celega leta.

Dne 22. septembra pa je bila centralna prireditev v počastitev 50. obletnice pod pokroviteljstvom kulturne skupnosti Žalec. Za to jubilejno prireditev so se izredno potrudile sekcije društva in pripravile nadvse pohvalen kulturni program, saj je s svojim programom nakazal celoten razvoj društva. Vso pohvalo pa moramo izreči tov. Francu Kovaču, kapelniku godbe, ki je idejno oblikoval program in tov. Danici Hudina-Rehar, ki je skrbno pripravila celoten program in ga tudi vodila, pri tem so sodelovale vse sekcije.

Proslavo je otvoril predsednik skupščine kulturne skupnosti Žalec tov. Zoran Razboršek, ki je v kratkih besedah podal celotno zgodovino kulturne dejavnosti društva skozi 50 let.

Takoj ob začetku kulturnega programa je predsednik skupščine občine Žalec tov. Vlado Gorišek predal društvu državno odlikovanje predsednika TITA: "Red zaslug za narod s srebrnimi žarki" v znak plodne dejavnosti društva skozi 50 let.

Pred koncem programa je predsednik občinskega sveta ZKO Žalec tov. Janez Meglič podaril društvu v znak priznanja za kulturno dejavnost "zlati plaketo". Za neumorno delo je prejel zlato plaketo tudi predsednik društva tov. Darko Šuler in srebrno plaketo vodja tamburaškega zbora tov. Anton Vočko. Tudi najbolj delovnim članom društva so bila podeljena priznanja ZKO Žalec.

Tako so prejeli za nesebično delo priznanja naslednji člani:

— tov. Zorka Godler, Franc Topolovšek, Jernej Koštomaj, Jože Rus, Franc Čretnik, Danica Rehard-Hudina, Leopold Rihter, Jože Sevcnikar, Viktor Oblak, Rajko Vodovnik, Anton Mlinarič, Rudi Golovšek, Angela Travnšek, Karolina Golavšek, Ivan Toplak, Marija Kos, Ivan Cencen, Anton Vočko.

Ob tej priliki so bila podeljena tudi Gallusova odličja. Te so prejeli člani pevskega zbora.

Zlato odličje je prejel tov. Leopold Rihter

Srebrno odličje so prejeli: Jože Kroflič, Ivan Štajner, Alojz Kotar, Jože Sevcnikar, Vili Germadnik

Bronasto odličje: tov. Jože Rus.

Za delo na področju glasbe sta sprejela zlato Gallusovo odličje tov. Heri Kuzma in Viktor Golavšek.

Gallusova odličja v tamburaškem zboru so prejeli naslednji člani:

Srebrno odličje sta prejela: Jernej Koštomaj in Franc Zupanc.

Bronasto odličje so prejeli: Frančiška Lukež, Barta Šimonc, Jerica Čretnik, Miljana Avsec.

Po sklepu UO društva so bila tudi podeljena priznanja družbenim organizacijam kraja za uspešno sodelovanje in nekaterim starejšim članom društva, ki pa so sicer prenehali z delom, vendar imajo zasluge za razvoj društva.

Priznanja za uspešno sodelovanje z društvom so prejele naslednje delovne in družbene organizacije kraja.

1. OZD Keramična industrija Liboje
2. TOZD Sadna drevnica Mirošan
3. OZD Montana Žalec
4. Sindikalna organizacija KIL
5. Krajevna skupnost Liboje
6. Telovadno društvo "Partizan" Liboje
7. Sindikalna organizacija Montana Žalec
8. Mladinska organizacija Liboje
9. Organizacija RK Liboje
10. Krajevna organizacija SZDL Liboje
11. Uredništvo "Novi tednik" in Radio Celje
12. Osnovna šola Liboje.

Starejši in nekateri člani društva pa so prejeli priznanja:

1. Ivan Čokl	7. Franc Brecl
2. Karel Kveder	8. Ana Brecl
3. Franc Krk	9. Jerica Čretnik
4. Ivan Meh	10. Marija Kroflič
5. Anzel Šuster	11. Leopold Vočko
6. Martin Goršek	12. Tone Vrabl

Na kraju moramo omeniti, da je bil zaključek programa nadvse veličasten in dal zagotovilo, da je s takim ustvarjalnim delom zasiguran še nadaljnji razvoj društva.

ŠD

Planinska sekcija v KIL

V okviru akcij ob 60. obletnici KPJ in SKOJ-a ter 50-letnici društva Svoboda v Libojah in 35-letnici osvoboditve smo sklenili na pobudo naših delavcev ustanoviti planinsko sekcijo KIL Liboje.

Ljubezen do planin se je vsakem od nas že trdno ukoreninila v srcu, saj nikakor ne moremo brez pogleda mimo prekrasnih delov naše domovine. Čudovita narava - to je paša za oči. Po drugi strani pa izpolnjujemo načelo rekreacije v naravi:

"Nuditi delovnemu človeku čimveč rekreacije v naravi"

Upoštevač to načelo se je vedno več ljudi ukvarjalo s planinstvom in vključevalo v razna društva po svojih krajevnih skupnostih. Z željo, da bi te člane organizirali v planinske sekcije KIL Liboje in jih tako čim bolj zblížali smo se 7. 12. 1979 sestali na ustanovnem občnem zboru. Udeležilo se ga je 21 članov, pozabiti pa ne smemo predstavnik PD Zabukovica tov. Petrovca, Ježovnika in Čulka, ki so nam pripravili tudi prijetno presenečenje. Povabljen je bil tudi navdušen planinec tov. Franc Kovač.

Pričeti je treba kmalu

Pozdravno besedo je imel tov. Petrovc, potem pa smo slišali o delovanju PD Zabukovica, ki deluje na področju rekreacije delovnega človeka, goji tradicijo NOB in mnogo dela z mladimi. Imajo že 5 izšolanih vodnikov, vendar želijo še več kadra.

Sistematično obiskujejo transversale, posebno "Savinjsko pot", za katero je množično zanimanje, saj jo je v štirih letih opravilo preko 600 planincev. Omenil je tudi akcijo zbiranja obveznic za ceste, za kočjo na Kredarici in poudaril, da to še nikakor ni končano".

Nadalje smo sprejeli načrt dela za leto 1980. Sklenili smo, da se bomo udeleževali predvsem sledečih akcij:

- orientacijsko tekmovanje za pokal Homa (marec)
- udeležba na turnir-smuku Šmohor-Liboje in Mrzlica-Zabukovica
- 6. 1. partizanski pohod Osankarica-Trije žebli-Rogla
- 9. 3. pohod na Snežnik
- 16. ali 17. 2. pohod na Stol
- 16. 3. spominski pohod na Porezen
- 11. 5. spominski pohod Travniki pri Ljubnem
- 14. 9. dan planincev
- sodelovali bomo pri predvidenih akcijah
- pohod po poteh I. celjske čete
- zbor planincev na Homu
- udeležba na obrambnem dnevu KS prazniku KS

- 8. 4. spominski pohod Hom-Kamnik posvečen Romanu Miklavcu in padlim planincem
- organizirali več skupinskih izletov, predvsem po transverzalah
- organizirali pohod na Triglav
- poskrbeli za dnevnik in vodnike ter za vodstvo večjih ali manjših skupin po transverzalah

Planinska sekcija je ustanovljena in za prvega predsednika je izvoljena tov. Zorka Godler, ki je vsem znana kot navdušena planinka. Posebej nas je opozorila na planinsko etiko in lepoto naših gor.

Po sestanku pa nam je tov. Čulk pripravil presenečenje. Z dvema alpinistoma je imel predavanje z diapozitivi iz odprave v ruske gore.

Organiziranost v tej planinski sekciji bi nam morala biti zgled pri povečanju stikov izven službenega časa kot oblika rekreacije in ne nazadnje, da dodobra spoznamo našo in tudi širšo domovino.

Roman Virant

Pojdite tja, kjer pesem živi

Tako se je glasilo vabilo organizatorjev VII. revije narodno zabavnih ansamblov v Libojah.

Organizatorji so za nastope fantov in deklet "proizvajalcev" veselih viž določili 24. in 25. novembra s tem, da je

Libojški godci nastopajo

bila v soboto ena predstava, v nedeljo dopoldan matineja za otroke in popoldan še dve predstavi ob 15. in 19. uri. Kakor vsako leto smo tudi let s to prireditvijo počastili naš praznik Dan republike. Navadno imajo organizatorji raznih predstav skrbi zaradi udeležbe. Tudi mi smo jih imeli, vendar v obratnem smislu. Skrbelo nas je, kako bomo uspeli ustreči vsem, ki so želeli obiskati revijo. Kljub sklepu, da ne bomo prodajali vstopnic za stojišča, je bil pritisk tako močan, da smo morali popustiti. Na ta račun smo kasneje doživeli kritiko češ, da gledamo samo na

finančni uspeh, ne pa na udobnost obiskovalcev. Kakorkoli že, kritika bi pač bila, pa če bi ukrepali tako ali drugače. Verjetno ne bo bolje, dokler ne bomo dobili nove dvorane. Naša ugotovitev, da so prostori premajhni, je bila zopet potrjena.

Povejmo še nekaj o sami prireditvi. Pričela se je nadvse svečano z nastopom fanfaristov gorbe na pihala Svobode Liboje in predsednika skupščine kulturne skupnosti in ZKO. Vse nastopajoče pa je s spretno besedo vodil skozi program naš večletni sodelavec novinar tov. Tone Vrabl.

Kdo in od kod pa so bili fantje, ki so nastopali? Pa pogledjmo!

V soboto so nastopali:

Fanfaristi
Kvintet Sopota Laško
Vojaški trio iz Ljubljane
Ljudski godec Matija Knez iz Brez nad Laškimi
Primorski fantje iz Pirana
Dekliški zbor Golič iz Dravograda
Srečko Cokan, citre iz Celja
Trio Franca Pogladiča iz Vojnika
Dekliški nonet srednješolk iz Liboj
Ansambel Slovenija iz Polzele
Ansambel Francija Zemeta iz Vojnika
Ansambel Staneta Škode iz Izole in
Ansambel Franca Lipičnika iz Zagorja.

Ob zaključku pa so skupaj zapeli in zaigrali pesem "Od Celja do Žalca je ravno polje."

Prireditelje in poslušalce pa je čakalo veselo presenečenje. Za to je poskrbel Celjski instrumentalni kvintet. Le-ta se namreč ni prijavil za nastop na naši reviji, ker je nastopal na javni radijski oddaji v Polzeli. Pa so vrli fantje po končani oddaji na Polzeli rekli: pojdimo v Liboje, morda pa bomo prišli še pravočasno, da bomo lahko nastopili: nagnali nas sigurno ne bodo. In res jih nismo. Nasprotno, zelo smo bili vese-

Fanfaristi godbe otvorili 7. revijo

Ljubitelji glasbe napolnili dvorano do zadnjega kotečka

li, saj so s tem dokazali, kako radi se ansambli udeležijo vsakoletnega srečanja v Libojah.

Tako je v reviji v soboto nastopalo 15 skupin z 98 člani.

Nekateri ansambli in posamezniki so nastopali samo v soboto, drugi pa na vseh treh predstavah. Prav je, da zabeležimo udeležence na nedeljskih prireditvah in sicer:

Fanfaristi domačih libojskih godcev
Šaleški fantje iz Velenja
Dekliški nonet srednješolk iz Liboj
Savinjski instrumentalni ansambel
Galicija
Vojaški trio iz Ljubljane
Trio Franca Pogladiča iz Vojnika
Kvintet Sopota iz Laškega
Kvartet Frankolovčani
Volodja Peer iz Maribora
Ansambel Brane Klaužer iz Štor
Primorski fantje iz Pirana
Ansambel Terglav iz Liboj
Ansambel Dobri prijatelji iz Brežic
Ansambel PD Franc Vrunč Dobje pri
Planini
Ansambel Francija Zemeta
Ansambel Veseli Hmeljarji iz Žalca
Ansambel Staneta Škode iz Izole
Ansambel Slovenija iz Polzele
Ansambel Vikija Ašiča iz Celja
Koroški vokalni kvintet iz Prevalj

Torej 21 skupin z 133 nastopajočimi.

Ali skupaj oba dni 23 skupin s 154 nastopajočimi.

Recite kar hočete — Ali ni bilo že kar teh za eno dvorano. K njim pa morate prišteti še najmanj 30 delavcev društva in instrumente ansamblov. Res občudujemo njihovo potrpežljivost, saj so se morali ves čas vsi ti ljudje stiskati za odrom in v stranskih prostorih, kar je sigurno motilo samo predstavo, saj je nemogoče pri takih pogojih zagotoviti nemoten potek prireditve.

Ob tej priliki pa se moram zahvaliti tudi kolektivu Keramične Liboje, ki je vsem udeležencem poklonil spomin-ska darila.

Najvažnejše pa je, da so bili vsi nastopajoči od publike pristrčno sprejeti ter so za svoja izvajanja bili nagrajeni z nenehnimi aplavzi. To pa je najlepši dokaz, da je prireditev uspela.

Tako smo tudi s to prireditvijo počastili jubilejno leto DPD Svobode Liboje. ŠD

Kakšen kulturni dom bomo imeli?

Vprašanje novega kulturnega doma v Libojah je zelo delikatno. Družbene organizacije kraja in krajevna skupnost predvidevajo v svojem programu nov kulturni dom, ki bo verjetno veljal 2 milijardi 500 milijonov dinarjev (starih).

Občinski forumi so v okviru referenduma predvideli le adaptacijo starega doma in znesek ca. 250 milijonov starih din, kar pa je absolutno premalo, saj bi verjetno obnova starega doma in ureditev pri domu veljalo ca. 1 milijardo starih din.

Brez dvoma so pred nami resne odločitve družbenih organizacij kraja, kolektivov in kulturnega društva glede kulturnega doma.

Mnenja sem, da je nujen takojšen razgovor, kajti kaj lahko se zgodi, da ne bo možna obnova starega kulturnega doma, za novega pa je vprašljiva lokacija. Nujno moramo najti skupni imenovalac, analizirati naše dejanske potrebe in začeti z izgradnjo v interesu kulture v Libojah in v ponos naših delovnih ljudi. ŠD

Obstoj filma v Libojah

Ena izmed sekcij DPD Svobode Liboje je tudi kinosekcija, ki skrbi, da se pri nas predvajajo tudi filmi. Če bi se nekoliko ozrli nazaj na razvoj filma v Libojah, ne moremo prezreti, da so naši kolektivi omogočili, da kino v Libojah obstoja, saj so leta 1952 uredili kinodvorano, tako rudnik Liboje z opremo, kot Keramična Liboje z nakupom aparature. Danes se pa postavlja vprašanje, kako financirati kino predstave, saj pred leti je bil številen obisk, danes pa ugotovljamo poprečen obisk 66 gledalcev.

Nedavno je imel UO društva Svobode sejo, kjer je razpravljalo o tem vprašanju in sklenilo, da se s predvajanjem filmov nadaljuje. Pri tem pa ostane vprašanje kritja stroškov ca. 10.000,— din in to samo za predvajanje filmov, da ne govorimo o vzdrževanju dvorane. V tem primeru bi stroški vzdrževanja odpadli na kolektive kraja in KS. Sprejet je bil tudi sklep, da bi trenutno našli rešitev v združevanju s kinom v Žalcu ali Celju. Na ta način bi pocenili nabavo filmov in tako pokrili dejanske primanjkljaje pri predvajanju filmov.

Pri vsem tem pa se postavlja vprašanje obstoja kina, to je obisk, ki je trenutno minimalen in želimo, da bi mladina pokrenila več glede agitacije za obisk, saj je kino predvsem namenjen mladini kraja.

Upamo, da bo mladina razumela naše želje, skušala podpreti naš namen, da se bo film v Libojah še vrtel v zadovoljstvo nas vseh. ŠD

Humor

On in ona stojita tesno objeta in naslonjena na drevesno deblo v parku v luninem svitu v poletni noči.

— Kakšna prelestna noč, dragi! Slišiš, kako črički prepevajo?

— Kakšni črički, to je zadruga pri tvojih hlačah!

Vedeževalka je prišla v mesto. Mladi mož je rekel ženi: »Pojdiva tudi midva k njej.«

Vedeževalka razgrne karte pred mladim parom in žena vpraša: »Rada bi vedela, koliko otrok bova imela?«

Odgovor je bil: »Vi tri in vaš mož enega.«

SLOVO OD TOVARIŠA LOJZETA ŠALEJA

Vsi, ki smo ga poznali in nekoč delali z njim, smo bili pretreseni ob kruti resnici, da se ne bo več udeleževal srečanja s svojimi sovrstniki-upokojenci, kateri se vsako drugo leto srečujejo v kolektivu in obujajo spomine na dni, ko so bili še med nami. Tako srečanje smo jim pripravili tudi letos 8. septembra in med tistimi veselimi je bil tudi Lojze, katerega pa na žalost ne bo več med nas.

Z nekaj besedami želim opisati njegovo težko prehojeno življenjsko pot. Rodil se je 31. 3. 1914. leta v Drešnji vasi, kjer je preživel svojo mladost. Po končani osnovni in meščanski šoli, je odšel iskat vsakdanji kos kruha. Življenjska pot ga je pripeljala v Niš, kjer je prevzel delovno mesto skladiščnika v takratnem največjem skladišču "AVALA". Omenjeno delo je opravljal vse do napada Hitlerja na našo domovino. Kot zaveden državljani in komunist se je odzval klicu na oborožen upor proti okupatorju in dočkal našo zlato svobodo v Šerčerjevi brigadi. Zvest tovariš in neustrašen borec je bil zato odlikovan z medaljo za hrabrost. Ščasoma se mu je začelo tožiti po zelenih hmeljskih nasadih in po rojstni Drešnji vasi in tako sta se z ženo, katero si je izbral 1946. leta, odločila in prišla nazaj v svoj domači kraj. Ker ni bil vajen brezdelja je 24. 11. 1952. leta prišel med liboške keramike, med katerimi je dočkal 9. april 1973, ko je odšel v zaluzeni pokoj. Ob prihodu med nas, je bil slikar keramike, nato skladiščnik gotovih izdelkov in vodja loščilnice. Bi je dober in vzoren delavec in res zaveden član Zveze komunistov. Bil je sekretar osnovne organizacije ZK Keramične industrije Liboje in dolgoletni predsednik delavskega sveta. Za zasluge v našem kolektivu je leta 1966. prejel državno odlikovanje: "Orden dela s srebrnim vencem". Še bi lahko naštevali njegove vrline, saj nam je bil za vzgled in vzor polnih 21 let, posebno v zadnjih letih, ko je vestno opravljal delo in naloge popoldanskega obratovodje.

Še bi lahko živel med svojimi in užival sadove trdo zasluženega pokoja, breskrbno življenje upokojenca. Ne bo te več med nas, a spomin nate bo ostal med nami.

Ženi in ostalim sorodnikom izrekamo iskreno sožalje. **AM**

SLOVO OD MARIJE ŠTORMAN

Dne 2. avgusta 1979 leta smo se na pokopališču v Žalcu žalostni poslovili od naše dolgoletne sodelavke Marije. Bili smo globoko pretreseni, da je kruta in neizprosna smrt posegla po tako mladem in otrokom prepotrebem življenju. Nismo in ne moremo verjeti, da je ne bo več med nami: nasmejane in polne delovne zagnanosti. Pred enainvajsetimi leti, ko je prišla v naš kolektiv, smo jo z veseljem sprejeli, saj se je pokazala kot vestna in marljiva delavka. Kljub temu, da se je iz Tabora do Liboj vozila s kolesom, je z odličnim uspehom končala šolo livarke. Marljiva, kot je bila, je livarski poklic zamenjala in prevzela odgovorno delo poenterke. Poleg svojega odgovornega dela je vodila dolgo časa blagajno naše sindikalne organizacije. Vsak mlad človek si kuje boljši jutri in takšna je bila tudi naša Marija in leta 1962 si je izbrala življenjskega spremljevalca, dobrega moža Marjana. S skupnimi močmi sta si ustvarila topel dom, v katerem je sedaj praznina. Ljubeči hčerki Mojca in Miljana ter sinček Marjanček so izgubili nenodostljivo mamico, mož Marjan pa ljubečo ženo. Da zares težko je tako nenadno slovo. Ne bo je več med nas sodelavce in sosede, ne bo več obiskovala drage mame in sestre. Še bolj grenka je izguba za njeno družino.

Da smo jo cenili in spoštovali, smo pokazali ko smo jo v lepem številu spremljali na njeni poslednji poti. Njen prerani grob je pokrilo cvetje, zalile so ga naše solze, katere se ob misli, da je ne bo več med nas niso dale zadržati.

Vsem domačim in sorodnikom izrekamo iskreno sožalje. **MA**

Upokojila sta se:

Tov. Leopoldina Bučar in tov. Franc Pečnik, zaposlena v oddelku slikarna. Po ukinitvi opekarnice Ložnica sta prišla v naše podjetje. Sprejeli smo ju toplo, čeprav kratek čas in postali smo dobri delovni tovariši. Bila sta pridna in vestna. Vedno sta želela, da bi imeli še večje uspehe pri delu v dobro nas vseh. Vesela sta bila vsakega uspeha v podjetju.

Želimo, da bi še dolgo v zdravju spremljala naše delo in nas tudi večkrat obiskala. **Sodelavci**

SLOVO OD TOVARIŠA RANČIGAJA

Vedeli smo, da boluje za zahrbtno boleznijo naš upokojeni tovariš Jože Rančigaj, vendar nismo pričakovali, da bo tako hitro nehalo biti njegovo plemenito srce. 27. let je bil zaposlen v opekarni Ložnica, kjer je bil vesten in marljiv delavec.

Tovariš Jože se je rodil 15. marca 1915. leta na Pernovem v številni delavski družini, kje je tudi odrasčal in preživel svojo mladost. Ker je bil vzgojen v duhu zavednega Slovenca ni hotel služiti okupatorjevi drhali, ampak se je vključil v narodnoosvobodilni boj. Bil je neustrašen borec Prekomorske brigade. Po osvoboditvi se je poročil. Z marjivim delom sta si z ženo na Pernovem zgradila majhen, vendar topel dom. Ker njima majhna kmetija ni dajala dovolj za preživetje, se je leta 1947 zaposlil v Opekarni Ložnica. Vztrajen in marljiv kot je bil, je položil izpit za kurjača parnega kotla, katero delo je opravljal polnih 21 let. Leta 1966 je v kolektivu prejel priznanje za 27. letno vestno in marljivo delo. Leta 1970 so mu začele pojemati moči, zato se je 7. avgusta upokojil. Maja 1978 leta mu je umrla žena, kar ga je povsem strlo. Ko je popolnoma onemogel, je šel iskat zdravniško pomoč, vendar zaman.

Kako je bil priljubljen, so dokazali nekdanji sodelavci, znanci in prijatelji, ki so ga pospremili na njegovo poslednjo pot.

Zadnje slovo so mu izkazali tudi gasilska društva s prapori in gasilci v uniformah.

Vsem domačim in sorodnikom izrekamo iskreno sožalje.

ZAHVALA!

Iskreno se zahvaljujemo oddelkom strgarne, loščilnice, delovni skupnosti skupnih služb, sindikalni organizaciji Keramične industrije Liboje ter vsem, ki so nam kakorkoli pomagali ob težki in boleči izgubi ljube žene in mamice ter jo v tako velikem številu pospremili na zadnjo pot. Hvala tov. Zorki Godler za ves trud in organizacijo, kakor tudi vsem sostanovalcem v bloku.

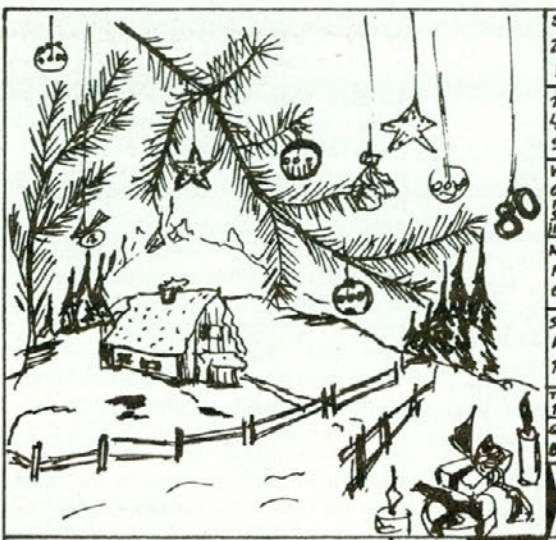
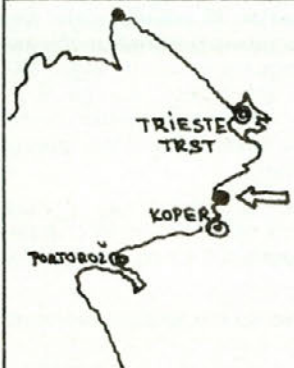
Zahvaljujemo se godbi Rudarjev in keramikov, pevcem Svobode Liboje, govornikom ter vsem, ki so sočustvovali z nami.

Prisrčna hvala AUREI Celje za darovane vence, vsakini Ivanki, kakor tudi njenemu možu Vladu.

Vsem še enkrat prisrčna hvala.

Štormanovi

Novoletna nagradna križanka

SESTAVIL ZUPAN DRAGO	VRSTA RIBE	POGORJE V ZAHOD- NI INDIJI	ŽENSKO INE	GLAVNI ŠTEVIL	AVTOM. OZNAKA ZAGREBA	VAROD. UMIVER- NITETA KRAJINI.	ODISEJ EV OTOK	STAVBA KJE JE SEDEJ CARINE	SLABO KRVNO, ST
PRIJATE LICA V SILI									
VELIKA OPICA NA SUNATBI IN BORNE									
NEVESTI NA OPRAVA					ZARE- BRNICA				
STARO- RIMSKI POZDRAV				ANDREJ KURENT	KIL	SONET, TELO (NEU) PREDELA NI JEČNE			
TEŠA POSODE GRAD PR BRASLOV.					JAVKE NAJSTAN PREVOO ŠIBLJE				
							VEKLIK NAZVIL LEŽE JESKO VAVETU		
DEJAN NIK, J TOVARIS					ZEKI TOVARIS JMI LOVRO KUHAR				
ROGER VADIM		KROŠNJ AR	BEČES ČUD. SVET GLAVNO NESTANE						
CVEK TURŠKI MED				KARL BINE GERMAN OREL		TANTAL STAR ZLATNIK			
MAJBLIZ JA MATE RINA SARODNI					PIANIST DEKUP ELIS SABESKO NESTO				
						BRNO ČERVENKO NOVAK VLADO			
Ljudski ODBOR		NAŠE IGN. INE JAVNA MISA							
Ljubljansko FILMSKO PODJETJE			VRSTA NASIČE NEGA ODGIJAN MODIKA	PREDSTAV SC. ENICE NARIBU ZASAVNI					
VETRNI JOPIC					MRAVLA	STARAJAN PRESTOLN VEČJA SILVA NA ZLATNU			
AVTOMOB OZNAKA VRANJA		FAKIN INE GRA FIKA JUSTINA					RASTI- NA, VI RELISCE	THOMAS MOORE	
								OSLOV GLAS KRAJSTAN ETBIN	
KRAJ PR. KUMROV- CU					DODATEK PRILOGA				RISALA ŠOBEC VIOLETA
NADALJE VANJE NAVPIČ- NEGA ČESLA									

Za pravilne rešitve križanke bodo 3 nagrade naših izdelkov.

Rešite jo lahko samo v enem izvodu.

Dostavite jih najkasneje do 1. II. 1980 uredniku Keramika.

Izdaja Keramična industrija Liboje. Ureja odbor za informacije. Odgovorni urednik Darko Šuler. Izhaja štirikrat letno. Telefon 710-600. Tisk. REK DO TISK Velenje. Naklada 750 izvodov.